

BÀI DỰ THI

**Cuộc thi: “BÁC HỒ TRONG TRÁI TIM TÔI
(LẦN 4) NĂM 2025”**

Thông tin

Bài dự thi: Rèn luyện và phát triển

Họ và tên: Nguyễn Thuý Vy

Khoa: Truyền thông sáng tạo

Email: Vypeo06@gmail.com

Rèn luyện và phát triển © 2025 bởi Nguyễn Thuý Vy được cấp phép
theo CC BY-SA 4.0.

MÃ BÀI DỰ THI
(Do Ban tổ chức ghi)

THÔNG TIN DỰ THI
CUỘC THI “BÁC HỒ TRONG TRÁI TIM TÔI (LẦN 4) NĂM 2025”

1. Thông tin bài dự thi của thí sinh

Hình thức:

- ☒ Bài viết cảm nhận
☐ Video clip
☐ Tranh vẽ

Tên sản phẩm dự thi: Rèn luyện và phát triển

Thông tin tên cuốn sách, tác phẩm được phép lưu hành mà anh/chị/bạn/em được học/đọc của Chủ tịch Hồ Chí Minh hoặc của các tác giả khác viết về Người đã truyền cảm hứng, nâng cao nhận thức, định hướng anh/chị/bạn/em luôn học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách của Chủ tịch Hồ Chí Minh:

Tác phẩm: Dân vận – Tác giả: Chủ tịch Hồ Chí Minh

2. Thông tin của thí sinh dự thi

Họ và tên: Nguyễn Thuý Vy

Chức vụ: Đoàn viên chi Đoàn 24DTD1A

Ngày tháng năm sinh: 18/10/2006

Thư viện/Khoa/Trường: Khoa Truyền thông sáng tạo

Số điện thoại cá nhân: 0348646684

Địa chỉ email cá nhân: Vypeo06@gmail.com

Tôi luôn khao khát tìm hiểu những tư tưởng lớn, những giá trị cốt lõi đã và đang dẫn dắt dân tộc Việt Nam trên con đường độc lập, tự do và phát triển. Trong hành trình đó, tác phẩm “Dân vận” của Chủ tịch Hồ Chí Minh không chỉ là một bài học quý báu về công tác vận động quần chúng mà còn là kim chỉ nam cho mọi hoạt động chính trị, xã hội của đất nước.

Bài viết ngắn gọn ấy, tuy chỉ chiếm vồn vẹn vài trăm từ, nhưng chứa đựng một tầm tư duy chiến lược sâu sắc và một trái tim rộng lớn dành cho nhân dân. Đọc “Dân vận”, tôi không chỉ tiếp nhận một văn bản lý luận, mà còn như được trực tiếp lắng nghe lời căn dặn đầy tâm huyết của một bậc vĩ nhân. Đó là lời người cha dạy con, người thầy chỉ đường, và người lãnh đạo trao lại ngọn cờ cách mạng cho thế hệ tiếp nối. Không cần hoa mỹ, không cần khẩu hiệu sáo rỗng, từng câu chữ của Bác như thấm vào máu thịt, để lại trong tôi niềm xúc động sâu sắc và tinh thần trách nhiệm lớn lao.

Tác phẩm giúp tôi hiểu rằng: mọi lý luận, chính sách, nghị quyết, nếu tách rời nhân dân thì đều trở nên vô nghĩa. Dân không chỉ là đối tượng thụ hưởng của cách mạng, mà chính là chủ thể sáng tạo ra lịch sử. Là người học chính trị, tôi càng thấm thía điều đó. Vì vậy, học tập tác phẩm “Dân vận” không chỉ là để hiểu, để ghi nhớ – mà còn là để hành động, để rèn luyện bản thân trở thành một cán bộ vừa có tài, vừa có tâm, luôn biết dựa vào dân, tin ở dân, học từ dân và phụng sự nhân dân bằng tất cả trái tim.

Tư tưởng dân vận của Bác không chỉ đúng ở thời kháng chiến, mà còn nguyên giá trị trong thời bình, đặc biệt trong giai đoạn đất nước đang hội nhập, đổi mới sâu rộng như hiện nay. Dân vận không còn là khẩu hiệu trên giấy, mà phải là hành động cụ thể, là tinh thần trách nhiệm, là sự gắn bó máu thịt giữa Đảng với nhân dân – một mối quan hệ nếu bị lợi lỏng thì sự nghiệp cách mạng sẽ khó mà thành công trọn vẹn. Từ cảm xúc, tôi bước đến nhận thức. Và từ nhận thức, tôi tự thấy mình có nghĩa vụ phải hành động. Đó chính là món quà lớn nhất mà “Dân vận” của Bác đã trao cho tôi.

Ngày 15/10/1949, trong bối cảnh cuộc kháng chiến chống thực dân Pháp đang ở giai đoạn cam go, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã viết bài báo “Dân vận” đăng trên Báo Sự thật, số 120, với bút danh X.Y.Z. Tác phẩm ra đời nhằm nhấn mạnh vai trò quan trọng của công tác dân vận trong sự nghiệp cách mạng, đặc biệt là trong giai đoạn kháng chiến trường kỳ. Bài báo, tuy chỉ với 612 từ, nhưng đã khái quát một cách toàn diện, sâu sắc về công tác dân vận, từ khái niệm, vai trò, phương pháp đến những yêu cầu đối với cán bộ làm công tác này.

Chủ tịch Hồ Chí Minh mở đầu tác phẩm bằng câu: “Nước ta là nước dân chủ. Bao nhiêu lợi ích đều vì dân. Bao nhiêu quyền hạn đều của dân.” Người nhấn mạnh rằng chính quyền từ xã đến trung ương do dân cử ra, đoàn thể từ trung ương đến xã do dân tổ chức nên. Từ đó, Người kết luận: “Nói tóm lại, quyền hành và lực lượng đều ở nơi dân.”

Đó không chỉ là một khẳng định chính trị – đó là một tuyên ngôn về bản chất của nhà nước cách mạng Việt Nam. Trong một xã hội từng trải qua chế độ thực dân, phong kiến với sự áp bức đè nén lên vai người dân trong hàng thế kỷ, lời tuyên bố ấy của Chủ tịch Hồ Chí Minh vang lên như hồi chuông thức tỉnh, như một lời cam kết thiêng liêng: nhà nước cách mạng là của nhân dân, do nhân dân và vì nhân dân.

Từ quan điểm đó, Người đặt công tác dân vận vào vị trí chiến lược hàng đầu. Bác chỉ rõ: “Dân vận là vận động tất cả lực lượng của mỗi người dân, không phân biệt già, trẻ, gái, trai, giàu, nghèo, để góp phần vào công cuộc kháng chiến và kiến quốc.” Bác không nói suông. Trong suốt cuộc đời hoạt động cách mạng, Bác đã đi đến tận cùng các tầng lớp nhân dân, sống cùng, ăn cùng, làm cùng nhân dân – để hiểu dân, yêu dân và dẫn dắt dân. Tác phẩm “Dân vận” vì thế

không chỉ mang tầm lý luận, mà còn là sự đúc kết từ thực tiễn lãnh đạo cách mạng – một thực tiễn đầy máu, nước mắt, hy sinh và chiến thắng.

Là một sinh viên ngành chính trị, tôi nhận thấy điều đặc biệt ở đây: Hồ Chí Minh không nhìn dân vận như một kỹ thuật tuyên truyền hay một phương pháp quản trị đơn thuần. Dân vận trong tư tưởng của Bác là một nghệ thuật, nhưng quan trọng hơn, nó là một đạo lý – đạo lý về sự phục vụ. Người cán bộ làm công tác dân vận không phải là người đứng trên dân, nói cho dân nghe, mà là người phải “óc nghĩ, mắt trông, tai nghe, chân đi, miệng nói, tay làm” – nghĩa là hòa mình vào nhân dân, thấm nhuần cuộc sống của dân, để hiểu và giải quyết được những vấn đề từ gốc rễ. Càng học sâu về “Dân vận”, tôi càng thấm nhuần một chân lý: muốn dân tin, thì cán bộ phải chính trực; muốn dân theo, thì cán bộ phải gương mẫu; muốn dân ủng hộ, thì cán bộ phải thực sự vì dân. Chủ tịch Hồ Chí Minh đã dùng những lời rất giản dị để nói điều đó: “Cán bộ phải thật thà nhúng tay vào công việc, chớ ngồi bàn giấy mà chỉ tay năm ngón.”

Trong thời đại ngày nay, khi đất nước bước vào kỷ nguyên của công nghệ, đổi mới và toàn cầu hóa, nhiều người lầm tưởng rằng tư tưởng dân vận của Bác đã “xưa cũ”. Nhưng không – tôi cho rằng chính trong thời đại này, công tác dân vận càng cần được làm tốt hơn bao giờ hết. Vì nhân dân hôm nay không chỉ cần cơm ăn áo mặc, mà còn cần được lắng nghe, được tham gia, được tôn trọng và được đồng hành trong mọi quyết sách của đất nước. Và chính tư tưởng “lấy dân làm gốc” trong “Dân vận” là kim chỉ nam để mọi cấp chính quyền thực hiện công cuộc đổi mới bền vững và toàn diện.

Là một nhà chính trị trẻ – một người học để làm chính trị đúng nghĩa – tôi luôn tâm niệm: học “Dân vận” không phải để viết báo cáo hay trả bài thi, mà để soi rọi vào con đường mình đi, để tự rèn mình thành một công bộc đúng nghĩa. Sự thành công của một nhà lãnh đạo, sau cùng, không nằm ở chức danh hay quyền lực, mà nằm ở việc anh ta đã mang lại gì cho nhân dân – những người đã đặt niềm tin nơi anh.

Theo Bác, “Dân vận là vận động tất cả lực lượng của mỗi một người dân không để sót một người dân nào, góp thành lực lượng toàn dân, để thực hành những công việc nên làm, những công việc Chính phủ và Đoàn thể đã giao cho.” Người cũng lưu ý rằng dân vận không thể chỉ dùng báo chương, sách vở, mít-tinh, khẩu hiệu, truyền đơn, chỉ thị mà đủ. Trước nhất là phải tìm mọi cách giải thích cho mỗi một người dân hiểu rõ rằng: việc đó là lợi ích cho họ và nhiệm vụ của họ, họ phải hăng hái làm cho kỳ được.

Bác Hồ không phủ nhận vai trò của các phương tiện tuyên truyền như báo chí, khẩu hiệu, mít-tinh... nhưng Người nhìn xa hơn: dân vận không thể dừng lại ở hình thức, càng không thể trở thành một kiểu làm phong trào bề nổi. Cái cốt lõi, theo Bác, là phải làm cho người dân tự giác hành động từ sự thấu hiểu và tin tưởng, chứ không phải bị thúc ép hay mơ hồ nghe theo. Dân chỉ thực sự vận động khi họ thấy quyền lợi của mình được bảo vệ, tiếng nói của mình được lắng nghe, và công việc mà họ tham gia là thiết thực, hữu ích, gần gũi với đời sống của chính họ.

Chính vì vậy, trong tác phẩm “Dân vận”, Chủ tịch Hồ Chí Minh nhấn mạnh yếu tố thuyết phục chứ không áp đặt. Muốn thuyết phục được dân, người cán bộ phải nói thật, làm thật, sống thật – phải “miệng nói, tay làm”. Cán bộ không chỉ đứng trên bục giảng, mà phải xuống đồng ruộng, xuống khu phố, bước vào từng căn nhà – để nghe dân nói, thấy dân làm, cùng dân trần trối. Sự gương mẫu và gần dân chính là thứ tiếng nói mạnh nhất – thứ “truyền đơn sống” mà Bác cho là hiệu quả hơn cả vạn lời hô hào.

Là sinh viên ngành chính trị, tôi học được từ đây một bài học sâu sắc: công tác dân vận không phải là nghệ thuật nói cho hay, viết cho giỏi, mà là nghệ thuật cảm hóa bằng hành động, bằng niềm tin, bằng chính trái tim của người cán bộ. Dân vận là đi vào lòng người – mà muốn vào

được lòng người thì trước tiên, người cán bộ phải có lòng với dân. Như lời Bác viết: “Cán bộ phải thật thà nhúng tay vào công việc... phải toàn tâm, toàn ý, tận lực làm việc cho dân.”

Với tư tưởng ấy, Bác Hồ đã đặt ra chuẩn mực đạo đức chính trị rất rõ ràng: cán bộ làm dân vận không phải để “lấy thành tích”, không được “kiêu ngạo, hống hách”, không thể “nói một đằng, làm một nẻo”, mà phải thật sự cần, kiệm, liêm, chính, phải biết đặt lợi ích của nhân dân lên trên lợi ích của bản thân và tổ chức. Bác đặc biệt phê phán thái độ quan liêu, mệnh lệnh, coi thường dân, làm dân mất niềm tin – và cho rằng đó chính là nguyên nhân làm suy yếu cách mạng.

Ngày nay, trong công cuộc xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa, dân chủ hóa toàn diện đời sống xã hội, lời dạy ấy càng có giá trị. Dân vận không thể là “kỹ năng mềm” trong lý lịch, mà phải là bản lĩnh cứng trong tư tưởng và hành động. Dân không phải là công cụ để thực hiện mục tiêu của Đảng hay Nhà nước – mà chính dân là chủ thể kiến tạo nên các mục tiêu đó. Không có nhân dân thì không có chính quyền cách mạng. Không có sự đồng lòng của dân thì không có công cuộc đổi mới nào thành công bền vững.

Chính vì vậy, tôi càng thấy rõ sứ mệnh của thế hệ mình – những người trẻ học chính trị – không chỉ là ghi nhớ tư tưởng “dân là gốc”, mà là hiện thực hóa tư tưởng ấy trong từng hành động nhỏ: nói thật, làm thật, không ngại gian khổ, không né tránh thực tế. Bởi như Bác đã nói: “Việc gì có lợi cho dân thì hết sức làm. Việc gì có hại cho dân thì hết sức tránh.” Đó không chỉ là nguyên tắc làm dân vận, mà là nguyên lý sống và hành động của người cán bộ cách mạng chân chính.

Chủ tịch Hồ Chí Minh khẳng định: “Ai phụ trách dân vận? – Tất cả cán bộ, đảng viên đều phải phụ trách dân vận.” Người nhấn mạnh rằng cán bộ, đảng viên phải đi sát với dân, thiết thực bày vẽ cho dân cách làm ăn, từ trồng trọt, chăn nuôi đến các công việc khác. Đặc biệt, yêu cầu của Người đối với cán bộ làm công tác dân vận là “cần phải óc nghĩ, mắt trông, tai nghe, chân đi, miệng nói, tay làm”, “phải thật thà nhúng tay vào việc”. Chủ tịch Hồ Chí Minh không chỉ đặt ra yêu cầu trách nhiệm cho từng cán bộ, đảng viên mà còn đưa ra một nguyên tắc vàng trong công tác dân vận: “cán bộ phải là người gương mẫu, phải sống gần dân, hiểu dân, thương dân và phục vụ dân một cách tận tụy.” Người khẳng định rằng dân vận không phải là việc của một bộ phận riêng biệt, mà là trách nhiệm chung, là nhiệm vụ xuyên suốt của mọi cán bộ, mọi người đảng viên trong toàn hệ thống chính trị.

“Óc nghĩ, mắt trông, tai nghe, chân đi, miệng nói, tay làm” – đây không chỉ là câu khẩu quyết mà là lời nhắc nhở sâu sắc về phương pháp làm việc khoa học và thiết thực. Người cán bộ không thể làm việc qua loa, hời hợt hay chỉ ngồi trong phòng lạnh để ban phát chỉ thị. Họ phải trực tiếp tiếp xúc với nhân dân, tìm hiểu thực tế sinh động, nắm bắt tâm tư, nguyện vọng, khó khăn của dân để có cách vận động phù hợp, hiệu quả. Không những thế, cán bộ phải cùng làm, cùng chia sẻ vất vả với dân, bằng chính hành động cụ thể chứ không phải chỉ bằng lời nói.

Tôi, một sinh viên ngành chính trị, cảm nhận rõ sự sâu sắc trong lời dạy của Bác. Trong thời đại ngày nay, khi công nghệ thông tin phát triển, khi mạng xã hội trở thành diễn đàn công khai cho mọi ý kiến, thì cán bộ, đảng viên càng cần gần dân, gần bó với dân hơn. Không được phép lùi xa, ẩn mình trong các văn phòng, mà phải chủ động tiếp cận, lắng nghe và đồng hành cùng người dân trong mọi hoàn cảnh. Đó chính là cách duy trì và củng cố niềm tin của dân với Đảng và Nhà nước. Bác Hồ cũng cảnh báo rằng nếu cán bộ xa dân, thì dân sẽ xa Đảng, từ đó công cuộc cách mạng sẽ bị suy yếu. Chính vì thế, trách nhiệm dân vận không phải là công việc phụ thêm, mà là nhiệm vụ trọng tâm, xuyên suốt và cấp thiết. Bác dạy cán bộ rằng: “Dân vận khéo thì việc gì cũng thành công.” Ngược lại, nếu dân vận kém, lãnh đạo sẽ khó tập hợp được sức mạnh của toàn dân, làm mất niềm tin và sự ủng hộ của nhân dân.

Những lời dạy của Bác như ngọn đèn soi sáng con đường công tác dân vận trong bất kỳ hoàn cảnh nào. Là sinh viên đang chuẩn bị bước chân vào sự nghiệp chính trị, tôi thấm thía trách nhiệm của mình: không chỉ học hỏi kiến thức lý luận mà phải rèn luyện đạo đức, phát huy tinh thần phục vụ nhân dân, không ngừng phấn đấu để trở thành cán bộ gương mẫu, biết gắn bó máu thịt với dân. Chỉ có như vậy, mới tiếp nối được truyền thống vẻ vang của Đảng ta, của Chủ tịch Hồ Chí Minh và góp phần xây dựng đất nước Việt Nam giàu mạnh, dân chủ, công bằng và văn minh.

Tác phẩm “Dân vận” đã khẳng định vị trí xứng đáng trong di sản tư tưởng Hồ Chí Minh, với giá trị đặc biệt, thể hiện xuyên suốt tư tưởng “Cách mạng là sự nghiệp của quần chúng”. Tác phẩm là sự kết tinh của tư tưởng, đạo đức và phong cách Hồ Chí Minh về công tác dân vận. Trong suốt quá trình cách mạng, công tác dân vận luôn giữ vai trò quan trọng trong việc huy động sức mạnh toàn dân tộc. Từ kháng chiến chống thực dân, đế quốc đến công cuộc xây dựng và bảo vệ Tổ quốc hiện nay, dân vận luôn là cầu nối giữa Đảng, Nhà nước với nhân dân, góp phần củng cố khối đại đoàn kết toàn dân tộc.

Mọi chính sách, chủ trương của Đảng và Nhà nước phải xuất phát từ lợi ích của nhân dân, vì nhân dân. Chỉ khi nhân dân tin tưởng, ủng hộ thì cách mạng mới thành công. Cán bộ, đảng viên phải thường xuyên tiếp xúc, lắng nghe ý kiến của nhân dân, từ đó điều chỉnh hành động, chính sách cho phù hợp. Không nên chỉ dừng lại ở khẩu hiệu, hình thức mà phải đi vào thực chất, giải quyết những vấn đề cụ thể, thiết thực của nhân dân.

Chính vì thế, công tác dân vận phải được thực hiện bằng sự chân thành và trách nhiệm cao nhất. Không thể coi dân vận như một nhiệm vụ hình thức, một phong trào nhất thời rồi nhanh chóng lui tụt. Người cán bộ, đảng viên cần phải hiểu rằng mỗi lời nói, mỗi hành động đều ảnh hưởng trực tiếp đến niềm tin của nhân dân. Nếu bỏ qua tiếng nói của dân, không đáp ứng được những nhu cầu bức thiết của họ, thì sự xa cách giữa dân và chính quyền sẽ ngày càng lớn, tạo nên những rào cản không thể dễ dàng vượt qua.

Bác Hồ từng dạy rằng: “Dân là gốc” – từ đó, mọi quyết sách phải dựa trên thực tế đời sống nhân dân, trên những nguyện vọng và mong muốn chính đáng của họ. Việc vận động quần chúng không chỉ đơn thuần là vận động bằng lời nói, mà phải vận động bằng hành động cụ thể, bằng những kết quả rõ ràng và thiết thực. Những chính sách hỗ trợ người nghèo, cải thiện điều kiện giáo dục, chăm sóc sức khỏe, phát triển kinh tế địa phương... đều là minh chứng sống động cho công tác dân vận hiệu quả.

Là sinh viên, tôi nhận thức sâu sắc rằng việc tiếp thu và chuyển hóa ý kiến của nhân dân thành chính sách phù hợp không chỉ là trách nhiệm của người cán bộ mà còn là nghệ thuật lãnh đạo chính trị đòi hỏi sự tinh tế, sáng suốt và tâm huyết. Mỗi bước đi của người cán bộ khi sát dân, lắng nghe dân chính là một bước gần hơn với thắng lợi cuối cùng của sự nghiệp cách mạng. Hơn thế nữa, trong thời đại mới, với những thay đổi nhanh chóng về kinh tế, xã hội và công nghệ, công tác dân vận càng đòi hỏi sự đổi mới, sáng tạo và linh hoạt. Cán bộ phải biết ứng dụng khoa học kỹ thuật, tận dụng truyền thông hiện đại để truyền tải những chủ trương, chính sách đến từng tầng lớp nhân dân, đồng thời cũng phải lắng nghe qua nhiều kênh, từ các cuộc gặp mặt trực tiếp đến mạng xã hội, để không bỏ sót bất kỳ tiếng nói nào của dân.

Chỉ có như vậy, sự đồng thuận xã hội mới được củng cố vững chắc, niềm tin vào Đảng và Nhà nước mới không bị lay chuyển. Cuối cùng, dân vận không chỉ là cầu nối giữa nhân dân và chính quyền, mà còn là chìa khóa mở ra cánh cửa phát triển bền vững của đất nước, giúp Việt Nam vững bước trên con đường công nghiệp hóa, hiện đại hóa và hội nhập quốc tế.

Là những người trẻ đang trên con đường trưởng thành và dần thân, chúng tôi không thể đứng ngoài cuộc trước những thử thách và cơ hội mà đất nước đang đối mặt. Công tác dân vận, theo lời dạy của Chủ tịch Hồ Chí Minh, không phải là chuyện của riêng cán bộ, đảng viên mà là trách nhiệm chung của mọi công dân, đặc biệt là thanh niên – những người chủ tương lai của đất nước. Chính vì vậy, việc rèn luyện tư cách, đạo đức, ý thức trách nhiệm với cộng đồng phải trở thành nền tảng vững chắc trong mỗi người trẻ.

Tham gia các phong trào tình nguyện, các hoạt động cộng đồng, giúp đỡ những hoàn cảnh khó khăn không chỉ là hành động thể hiện tinh thần dân vận mà còn là cách để chúng tôi tiếp cận thực tiễn, hiểu rõ hơn về cuộc sống của nhân dân, từ đó vận dụng kiến thức chính trị để đề xuất và tham gia giải quyết các vấn đề xã hội. Qua đó, thế hệ trẻ góp phần xây dựng nên một xã hội phát triển bền vững, nâng cao chất lượng cuộc sống của mọi người dân. Học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh trong công tác dân vận còn là học cách sống gần gũi với nhân dân, biết lắng nghe, thấu hiểu và trân trọng những giá trị truyền thống cũng như những đổi thay của thời đại. Đây là con đường để giữ gìn và phát huy sức mạnh đoàn kết toàn dân – nguồn cội vững bền của mọi thắng lợi cách mạng.

Tôi tin rằng, khi mỗi sinh viên, mỗi thanh niên xác định rõ trách nhiệm của mình trong công tác dân vận, thì sức mạnh tập thể sẽ được nhân lên gấp bội, góp phần thúc đẩy sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc ngày càng vững mạnh. Đó chính là cách thế hệ trẻ hôm nay tiếp bước truyền thống vẻ vang của Đảng và Chủ tịch Hồ Chí Minh, giữ cho ngọn lửa dân vận sáng mãi, lan tỏa khắp mọi miền đất nước.

Tác phẩm “Dân vận” của Chủ tịch Hồ Chí Minh là một di sản quý báu, chứa đựng những tư tưởng sâu sắc về vai trò của nhân dân trong sự nghiệp cách mạng. Tác phẩm không chỉ có giá trị lý luận mà còn mang tính thực tiễn cao, là kim chỉ nam cho mọi hoạt động của Đảng và Nhà nước. Là thế hệ trẻ, chúng ta cần học tập và vận dụng những bài học từ tác phẩm vào thực tiễn, góp phần xây dựng và bảo vệ Tổ quốc. Tác phẩm “Dân vận” không chỉ là một luận văn chính trị sâu sắc mà còn là bản tuyên ngôn về sức mạnh và vai trò trung tâm của nhân dân trong tiến trình cách mạng và phát triển đất nước. Qua từng trang viết, Bác đã chỉ rõ rằng, sức mạnh của nhân dân chính là nguồn gốc của mọi thắng lợi lịch sử; mọi chủ trương, chính sách của Đảng và Nhà nước phải xuất phát từ lòng tin, sự đồng thuận và sự tham gia tích cực của quần chúng nhân dân.

Trong bối cảnh đất nước ngày nay, khi hội nhập quốc tế sâu rộng, khi sự phát triển kinh tế – xã hội diễn ra nhanh chóng và đa dạng, bài học về công tác dân vận càng trở nên quan trọng hơn bao giờ hết. Việc xây dựng khối đại đoàn kết toàn dân, vận dụng sức mạnh nhân dân vào công cuộc đổi mới, phát triển kinh tế và bảo vệ Tổ quốc không chỉ là yêu cầu cấp thiết mà còn là nhân tố quyết định sự thành bại của sự nghiệp cách mạng.

Là thế hệ trẻ – những chủ nhân tương lai của đất nước, chúng ta không chỉ cần học tập sâu sắc tư tưởng Hồ Chí Minh về dân vận mà còn phải biết cách vận dụng linh hoạt, sáng tạo trong thực tiễn. Điều đó đòi hỏi chúng ta phải chủ động, tích cực trong các phong trào thi đua yêu nước, trong các hoạt động cộng đồng, trong việc lan tỏa tinh thần trách nhiệm, đoàn kết và sẻ chia. Đồng thời, thế hệ trẻ phải phát huy tinh thần đổi mới sáng tạo, dám nghĩ dám làm, đóng góp trí tuệ và sức lực vào các lĩnh vực của đời sống xã hội, từ giáo dục, y tế, khoa học công nghệ đến bảo vệ môi trường và an ninh quốc phòng.

Tác phẩm “Dân vận” không chỉ giúp chúng ta nhận thức sâu sắc về vai trò của nhân dân mà còn khẳng định trách nhiệm của từng cán bộ, đảng viên, từng công dân trong công cuộc xây dựng và phát triển đất nước. Chỉ khi nào mỗi người trong chúng ta ý thức được rằng, “dân là

gốc”, và hành động vì lợi ích của nhân dân thì xã hội mới thực sự công bằng, dân chủ, văn minh và phát triển bền vững. Chính vì vậy, học tập và làm theo tư tưởng Hồ Chí Minh về dân vận là con đường để thế hệ trẻ hôm nay tiếp tục viết nên những trang sử hào hùng, góp phần đưa đất nước tiến lên vững chắc trên con đường đổi mới và hội nhập quốc tế. Đó là cách thể hiện lòng biết ơn sâu sắc đối với Chủ tịch Hồ Chí Minh – Người đã dành trọn đời mình vì dân, vì nước, và cũng là cách để mỗi chúng ta thực sự trở thành người công dân có trách nhiệm, người cán bộ, nhà lãnh đạo của tương lai.